

A-Á

Adaptáció:

azon folyamatok eredményének általános és átfogó elnevezése, amely az egyén és annak szociális környezete közötti egyensúly megteremtésében nyilvánul meg.

Adaptációs szabadság:

amennyiben az ellátott egészségi állapota és szociális érettsége lehetővé teszi, szociális és társadalmi rehabilitációja érdekében szabadságot biztosítunk, melynek feltétele: ellátott írásos kérelme és befogadó nyilatkozat, mely tartalmazza a kínált munka és szállás lehetőségét. Időtartama évenként 30 nap, amely folyamatosan 90 napra módosítható.

Adatcsoportosítás:

egymáshoz tartozó adatok egy csoportba gyűjtése.

Adatelemzés:

a beteg állapotának felmérése kapcsán összegyűjtött adatok logikus vizsgálata abból a célból, hogy az ápolási diagnózist megállapíthassuk.

Adatgyűjtés:

az ápolási folyamat felmérési szakaszának azon mozzanata, amely során a szubjektív tünetekről kikérdezzük a beteget, az objektív tüneteket megfigyeljük, és ezeket összegezzük.

Agresszió:

olyan társas viselkedési forma, melyben környezetére, más személy felé irányuló, kárt okozó, veszélyeztető magatartást tanúsít.

Ágnyugalom:

kezelés céljából a beteg az előírt ideig ágyban fekszik.

Akkreditáció:

felhatalmazás, az az eljárás, amelynek során az egészségügyi kormányzat által megbízott szakmai testület elismeri a kórház vagy osztály alkalmasságát a feladata ellátására.

Aktivitás:

tevékenység, az önállóan végzett mozgások mennyisége.

Aktuális probléma:

az a nehézség, amellyel a beteg pillanatnyilag szembesül.

Alarm reakció:

vészreakció, a stresszre adott élettani változások azon csoportja, amely alkalmassá teszi az egyént, hogy a problémáival szembe szálljon, vagy elmeneküljön.

Általános adaptációs szindróma:

a szervezetet érő bármilyen megterhelésre adott védekezési válasz. Szakaszai: vészreakció, ellenállás, kimerülés

Általános óvó rendszabályok:

az egészségügyben dolgozóknak ajánlott szabályok összessége a szerves anyagokkal átvihető kórokozók átvitelének a megakadályozására.

Alvászavar:

a normális alvásminta szokott menetét felborító állapot.

Amnézia:

az emlékezet teljes kiesése.

Anticipált gyász:

a veszteség tényleges kialakulása előtt kialakuló gyászreakció.

Apátia:

kedvetlenség, közömbösség.

Ápolás:

minden olyan tudományosan megalapozott, jelentős szakértelmet, jártasságot és hivatástudatot igénylő tudatos cselekedet, amelyet az osztály szakápolói, ápolói és segédápolói a beteg vagy magatehetetlen ember kezelése, gyógyítása folyamán az egészség helyreállítása és a betegségek megelőzése céljából végeznek, kielégítve a beteg ember alapvető testi, lelki és szociális szükségleteit.

Ápolási anamnézis:

a beteg jelen állapotával, életvitelének és szociokulturális szerepének megváltozásával, a betegség által kiváltott érzéseivel és reakcióival összefüggő adatok összegyűjtése.

Ápolási beavatkozás:

a beteg károsodásának megelőzésére, testi, lelki és szociális működéseinek megjavítására irányuló ápolási tevékenység.

Ápolási diagnózis:

az ápoló által megfogalmazott ellátandó probléma. Az ápolási folyamat második lépése.

Ápolási dokumentáció:

a beteg összes adatát magában foglaló okirat.

Ápolási etika:

az ápolás etikai normákon és elveken alapuló végzése.

Ápolási folyamat:

az a rendszeres problémamegoldó módszer, melyet az ápoló minden egyes beteg gyógyítása folyamán alkalmaz. A folyamat öt lépése: a helyzetfelmérés, az ápolási diagnózis megfogalmazása, az ápolás megtervezése, az ápolási terv megvalósítása és az eredmény értékelése.

Ápolási jogszabályok:

azon törvények, rendeletek gyűjteménye, amely leírja az ápolási tevékenység illetékességi körét.

Ápolási standard:

a beteg ellátását szolgáló minimumként elfogadott ápolási szint, a beteg típusos ápolási módjait összefoglaló normák.

Ápolási terv:

az a keret, melyben megfogalmazásra kerülnek a beteg ápolási problémáinak a megoldására készített tevékenységek, ápolási beavatkozások és ápolási műveletek, valamint a tevékenységek eredményei.

Átadó napló:

egymást követő ápolási műszakok feladatátadásának dokumentuma.

Attitűd:

beállítódás, magatartásforma.

Autonómia:

külső irányítástól független működésre való képesség.

B

Beavatkozás:

annak érdekében kifejtett ténykedés, hogy a beteg egészségügyi károsodását elhárítsuk, testi, lelki, érzelmi és szociális funkcióit javítsuk.

Beteg:

tényleges egészségi állapotától függetlenül az egészségügyi szolgáltatásokat egészségének megőrzése, javítása vagy helyreállítása céljából igénybevevő személy.

Betegség:

az egyén bármely életfunkciójának jelentős megváltozásával járó folyamat.

Betegségi magatartás:

annak módja, hogyan érzékeli az egyén betegségét, hogyan fogalmazza meg a tünetei együttesét, milyen eszközhöz folyamodik gyógyulása érdekében, hogyan veszi igénybe az egészségügyi intézményrendszerét.

Beváltás:

a kimenő beváltható egy zsetonra, majd a zseton beváltható egy üveg sörre vagy 2 dl borra.

Bizalmas zóna:

a beteget körülvevő mintegy 50 cm-es fizikai tér.

C-CS

Cirkadián ritmus:

bizonyos élettani jelenségek 24 órás ciklusban lezajló változása.

Csoport:

két vagy több ember egymással közvetlen vagy közvetett kapcsolatban – interakcióban – állnak, egymásra hatással vannak.

Csoportos kimenő:

több ellátott együttesen igénybe vett kimenő nővéri kísérlet mellett, és italfogyasztás kizárásával.

D

Decursus:

a beteg állapotáról, ennek változásairól a gyógyítás és az ápolás folyamán időrendben készített orvosi és ápolói feljegyzések.

Depresszió:

pszichiátriai betegségfajta, amelyet erős lehangoltság és indíték hiány jellemez.

Deviáns magatartás:

a társadalmi normáktól eltérő viselkedés.

Dokumentáció:

az egészségügyi szolgáltatás során az egészségügyi dolgozó tudomására jutó, a beteg kezelésével kapcsolatos egészségügyi és személyazonosító adatokat tartalmazó feljegyzés, nyilvántartás vagy bármilyen más módon rögzített adat, függetlenül annak hordozójától vagy formájától.

E-É

Egészség – magatartás:

az egyén azon tevékenységeinek az összessége, amelyekkel megelőzheti a betegségeket, elérheti, fenntarthatja vagy visszanyerheti az egészségét.

Egészség:

nem csupán a betegség vagy a fogyatékoság hiánya, hanem az egyén biológiai sajátosságai, valamint a természetes, mesterséges és a társadalmi – gazdasági környezeti tényezők által együttesen meghatározott testi-lelki és szociális jól-lét állapota.

Egészségi nézetek:

az egyénnek az egészségről alkotott véleménye, amely előmozdíthatja vagy akadályozhatja, a saját egészségével, annak megőrzésével kapcsolatos döntéseit.

Egészségügyi ellátás:

a beteg adott egészségi állapotához kapcsolódó egészségügyi szolgáltatások összessége.

Egészségügyi munkacsoport:

olyan munkacsoport, melynek minden különböző képzettségű tagja közösen munkálkodik a beteg ellátásában.

Egészségügyi tevékenység:

az egészség védelmét, a betegségek megelőzését, a gyógyítás, a fájdalom és szenvedés csökkentését, az ápolást, a gondozást és az egészségügyi rehabilitációt szolgáló tevékenység.

Élő végrendelet:

az egyénnek teljes cselekvőképessége és ítélőképessége során készített írásbeli rendelkezése azon időszakra, amikor már nem tudja akaratát kinyilvánítani.

Empáthia:

a másik ember érzéseibe, a belső világába való beleélési képesség.

Érték:

az egyén által fontosnak tartott fogalom, eszme vagy magatartás.

Értékelés:

annak meghatározása, hogy egy előre kitűzött célt mennyire sikerült megvalósítani.

Észlelési lap:

az ápolási dokumentáció azon része, amelyen a nővér a beteg állapotában történt változásokat rögzíti.

Etikai kódex:

a foglalkozás irányelveinek írásbeli rögzítése, melyek az etikai magatartást szabályozzák.

Etiológia:

eredet

Etnikai tudat:

csoportérzet, amely az egyént a csoport társadalmi és kulturális örökségével azonosítja.

Etnocentrizmus:

valamely kultúrához tartozó csoport más csoportok tagjait saját csoportjának magatartási normái, beállítottsága és értékrendje szerint ítéli meg.

Euthanazia:

gyógyíthatatlan beteg halálának szándékos elősegítése.

Extroverzió:

kifelé, a külvilág felé forduló személyiség.

Extroverzív:

kifelé, a külvilág felé forduló személyiség.

F

Fejlődés:

a környezethez való alkalmazkodás során bekövetkező hasznos minőségi változások.

Fejlődési krízis:

az egyén nem képes valamely pszichoszociális stádium fejlődési követelményének eleget tenni, s ennek következtében alkalmatlanná válik a további fejlődésre.

Felelősségre vonhatóság:

az egyénnek az az állapota, amelyben számon kérhetők a cselekedetei.

Felhatalmazottság:

I. akkreditáció.

Fertőtlenítés:

a kórokozó mikrobák elpusztításának a folyamata.

Fóbia:

erős félelem valódi veszély hiányában.

Foglalkoztatás:

mindaz a célszerű és hasznos rendszeres fizikai, szellemi és szórakoztató tevékenység, amely által életük tartalommal tölthető meg – képességeik, hajlamaik felhasználásával.

Frusztráció:

bármely célra irányuló cselekvésben való akadályoztatás eredményeként kialakuló érzelmi-indulati állapot.

Funkcionális ápolási rendszer:

a betegápolásnak az a módja, amikor az ápolóközösség egyes tagjai valamennyi beteggel kapcsolatban egy – egy feladattal bízzák meg.

G-GY

Gondatlanság:

mások ártalmát, károsodását, sérülését, betegségét vagy halálát előidéző cselekedet vagy mulasztás.

Gyászérzet:

az egyén számára fontos személy elvesztésekor érzett lelki fájdalom.

Gyászfolyamat:

érzelmi, értelmi és élettani szempontból jól elkülöníthető szakaszokból álló folyamat, amelyen keresztül az egyén eljut a veszteség okozta fájdalomtól, annak megmásíthatatlan elfogadásáig.

Gyógyítás:

teljes összhangú folyamat, melynek eredménye a test a szellem és a lélek kiegyensúlyozott jóléte.

H

Hallucináció:

külső inger nélkül létrejövő kóros észlelés.

Helyzetfelmérés:

az ápolási folyamat első lépése. Részei: adatgyűjtés, osztályozás, dokumentálás. Célja a gyógyításhoz szükséges információk összegyűjtése.

Hospitalizmus:

intézeti ártalom

Hosszú kimenő:

előre bejelentett, egész napos engedélyezett távollét az intézményből, amikor az ellátott más településen is tartózkodhat, és személyi igazolvánnyal igazolja magát.

Hygienes gondozás:

a beteg hygienes tevékenységéhez nyújtott támogatás. A támogatás szintjét a beteg önálló képességének megvizsgálása során állapítjuk meg.

I

Iatrogén fertőzés:

a gyógyítás folyamán, a diagnosztika, a kezelés és ápolás folyamán kialakuló fertőzés.

Identitás:

az egyénnek önmagával való azonosságtudata.

Illúzió:

érezéscsalódások formája. A környezetből érkező ingerek alapján jönnek létre, mintegy „téves kapcsolat” útján.

Inadekvát:

nem megfelelő.

Individuális:

egyedi, sajátos, személyesen hozzátartozó.

Információ:

hír, adat.

Injekció:

gyógyszer parenterális befecskendezése tűn keresztül.

Insomnia:

álmatlanság. A beteg tartósan képtelen az elalvásra, vagy az éjszaka átalvására.

Intelligencia:

a tapasztalatokból való tanulás, az elvont fogalmakban gondolkodás és a környezet hatékony kezelésének képessége.

Interjú:

a vizsgálatvezető interjúsegítő és a vizsgálati személy (interjú alany) közötti párbeszéd, megfelelő adatok gyűjtése céljából.

Interperszonális:

személyek közötti.

Intervenció:

Intolerancia:

a tűrőképesség hiánya.

Introverzív:

befelé forduló, félénk, önmagukba húzódó személyiség.

Izolálás:

elkülönítés. A beteget a többiektől elválasztva ápoljuk.

K

Káros reakció:

gyógyszerek, terápiás eljárások ártalmas, nem kívánatos hatása.

Kényszer:

visszatérő cselekedet, amelynek az egyén nem képes ellenállni.

Képesítés:

az a folyamat, amelynek során az egyént, vagy újabban az intézményt vagy programot értékelik és elismerik, hogy a kitűzött célkitűzéseknek megfelel.

Kiegészítés:

„burnout” tartós, megoldhatatlan feszültség következtében kialakuló súlyos testi-lelki kimerülés.

Kimenő:

házi rendben meghatározott időszak, amely alatt az ellátott engedéllyel elhagyhatja az intézményt, de csak a település határain belül tartózkodhat, és kimenőkártyával igazolja magát.

Kimenőkártya:

az a személyi igazolványt helyettesítő okmány, amellyel igazolni tudja magát az ellátott.

Kiscsoport (8 – 12 fő):

időben és térben egyszerre több emberrel foglalkozó terápiás módszer.

Kollaboráció:

együttműködés. Például az egészségügyi csoport tagjai a betegek nyújtott segítségben.

Kommunikáció:

közlés, közlésfolyamat, mely kiterjed a gépi információ továbbításra is.

Konfliktus:

ellentétes, egymást kizáró érzelmek, vágyak vagy késztetések.

Kontaktus:

kapcsolat, társadalmi, szellemi érintkezés.

Konzílium:

szakértő bevonása a beteg valamely egészségügyi problémájának megoldásába.

Koordináció:

szervezés.

Kölcsönös célkitűzés:

az egészségügyi dolgozó és a beteg által közösen kitűzött cél az egészség visszaszerzése vagy megőrzése érdekében.

Kritérium rendszer:

bizonyos állapot vagy tevékenység meghatározására vagy értékelésére használt normák, elvek, követelmények.

Krízis állapot:

külső események hatására kialakult lélektanilag kritikus állapot – lelki válság.

Krízis intervenció:

minden szükséges intézkedés, beavatkozás, ami a krízis megoldását szolgálja.

L

Latrogén fertőzés:

a gyógyítás folyamán, a diagnosztika, a kezelés és ápolás folyamán kialakuló fertőzés.

Lelki egészség:

teljes testi (fizikai – szomatikus), szellemi (pszichés), és szociális (társas – társadalmi) jólét állapota, egyensúlya, mely nem a betegség, rokkantság hiánya.

M

Mentálhigiéné:

lelki egészségvédelem szervezett gyakorlata, preventív, megelőző tudományág. Lelki egészség megőrzése, elősegítése. Pszichés megbetegedések és magatartási zavarok megelőzése, ártalmak elkerülése. Hangsúly a megelőzésben van. A beavatkozás nem csak az egyén, hanem a társadalom szintjén zajlik.

Mentálhigiénés csoport:

olyan csoport, melynek tagjai az adott emberi mentális zavarok területén az ellátottnak lelki gondjait, viselkedészavarát, szociális problémáját segít megoldani az emberi kapcsolatok révén.

Minőségjavítás:

az egészségügyi szolgáltatás folyamatainak folyamatos ellenőrzése és értékelése a minőség javítása érdekében.

Morál:

személyes erkölcs, az egyén meggyőződése, hogy valami az ő számára minden körülmény között jó vagy rossz.

Motiváció:

a szükséglet kielégítés és a célirányult viselkedés szabályozására utaló általános kifejezés. Belső késztetés valamilyen cselekvés elvégzésére.

Munkajutalom:

az igazolt munka teljesítménye és minősége után kapott, házirendben leszabályozott összege.

Munkaterápia:

olyan termelő tevékenységek összessége, melyek segítségével az egyén hasznosságát, önmegevalósítását, értékes termelő tevékenységét tudjuk elérni.

N

Nagycsoport (12 – 100 fő):

terápiás közösségben, fix időpontban megtartott 1 – 2 óra időintervallumú összejövetel, melyen részt vesz az összes ellátott a beosztott szakszeméllyel együtt.

Napi borfogyasztás:

az az ellátott, aki egészségi állapota miatt vagy más okból soha vagy csak nagyon ritkán veszi igénybe a kimenőt, napi 2 dl bor elfogyasztását kérheti.

Negativizmus:

kóros pszichés állapot, amelynek során a beteg a felszólításnak nem tesz eleget, vagy éppen az ellenkezőjét csinálja.

Noncompliance:

a kezeléssel együtt nem működik.

Nonverbális kommunikáció:

metakommunikáció, szavak nélkül egyéb kifejezőmódokkal történő közlés, például arckifejezés, tekintet, kézmozdulatok, testtartás, testhelyzet, hanghordozás stb.

Nozocomiális fertőzés:

az egészségügyi intézményrendszeren belül szerzett fertőzés.

O-Ó-Ö-Ő

Objektív adatok:

érzelmeiktől, előítéletektől független, mások által is megfigyelhető és ellenőrizhető jelenségek.

Orvosi diagnózis:

a betegség orvos által történő megállapítása.

Orvosi utasítás:

a beteg gyógyítása érdekében írásban elrendelt gyógymód vagy gyógyszerelés, vagy egyéb tevékenység.

Önbecsülés:

az egyén saját teljesítményével, tudásával, képességeivel, rátermettségével, önbizalmával és hasznosságával kapcsolatos érzés.

Ösztön:

tanulatlan, szervezett, célvezérelt faj specifikus viselkedés.

P

Palliatív kezelés:

fájdalmas vagy kellemetlen tünetek intenzitásának csökkentésére vagy megszüntetésére irányuló, de az alapbetegséget felszámolni nem képes kezelés.

Patogenesis:

kóroktan

Pedagógia:

nevelés tudomány.

Polgári jog:

az egyén jogainak védelmét szolgáló összefüggő jogrendszer.

Prevenció:

megelőzés. Komplex – biológiai, pszichológiai, szociális – szemlélet, mely az egyén és a társadalom szintjén zajlik. Újonnan jelentkező pszichés zavarok keletkezésének megelőzése, arányának csökkentése egy adott populáción belül. A már kialakult pszichés zavarok korai stádiumban való felismerése, időtartamának lerövidítése, visszaesés megakadályozása. A kialakult pszichés zavarokat kísérő másodlagos lelki és szociális következmények mértékének csökkentése.

Prioritások rangsorolása:

az ápolási diagnózisok fontossági sorrendben való felsorolása.

Professzionizmus:

a hivatását öntudattal gyakorló személyre jellemző magatartás és jellemvonások összessége. Protokoll írásban rögzített és az intézmény vezetése által jóváhagyott terv, amely kijelöli a kivizsgálás, a gyógyítás és a kezelés során követendő eljárásokat.

Protokoll:

írásban rögzített és az intézmény vezetése által jóváhagyott terv, amely kijelöli a kivizsgálás, a gyógyítás és a kezelés során követendő eljárásokat.

Pszichoterápia:

különböző pszichológiai módszerek, eszközök használata pszichiátriai, mentális betegségek kezelésében, gyógyításában a közvetlen emberi kommunikáció segítségével. Az egyén társas kapcsolatrendszerére, környezetének pozitív hatásaira építő beavatkozás.

R

Regisztrált ápoló:

az SZCSM által nyilvántartásba vett egészségügyi szakdolgozó.

Rehabilitáció:

olyan folyamat, amely a betegség megjelenésének pillanatától a társadalomba való visszaillesztésig tart. Aktív – gyógyító, gondozó, tanító, kommunikációs, szocializációs – védelmet biztosít. Szervezett segítség, amelyet a társadalom nyújt egészségben, épségben károsodott embernek a társadalomba való visszaillesztésben, ott fenntartani a személy funkcionális képességét oly módon, hogy minél kisebb esélye legyen a visszaesésre és minél nagyobb a fennmaradásra, az ön- és társadalmilag hasznos létre. Elsődleges cél a prevenció.

S-SZ

Spiritualitás:

az egyén olyan lelki dimenziói, amely az emberiséghez, a természethez és a transcendenshez fűződő viszonyulását tükrözi.

Standardizált ápolási terv:

hasonló vagy azonos betegségben szenvedő betegek ellátásában használt, előre megfogalmazott írásos ápolási eljárás.

Stressz:

biológiai – pszichológiai feszültség.

Stresszor:

az egyén alkalmazkodását vagy megváltozását kikényszerítő külső vagy belső esemény.

Személyes tér:

az egyént körülvevő, számára intimitást jelentő fizikai tér.

Személyiség:

a viselkedésnek, gondolkodásnak és az érzelmeknek az a jellegzetes mintázata, amely meghatározza, hogy a személy hogyan alkalmazkodik környezetéhez.

Szerep:

magatartásmód, amellyel az egyén csoportjának életében részt vesz.

Szituációs krízis:

nagy jelentőségű esemény, vagy konfliktus hatására hirtelen kialakuló válsághelyzet.

Szituációs veszteség:

személy, dolog vagy életminőség elvesztése élethelyzet, egészségi állapot, környezetváltozás vagy haláleset következtében.

Szociális kirekesztettség:

negatív és fenyegető élményként megélt magányosság.

Szociális zóna:

az egyén saját csoportjában tartott távolság a többiekkel való érintkezés során.

Szocializáció:

az a folyamat, amelyben az egyén megtanulja az együttélés szabályait és a társadalom által megkívánt viselkedés formákat, a csoport tulajdonságait elsajátítja az adott kultúrán belül.

Szocioterápia:

olyan tevékenységek összessége a rehabilitációban, melyekkel a csökkent vagy megváltozott képességű egyént be vagy visszaillesztünk a közösségbe, társadalomba.

Szubjektív adatok:

a beteg érzéseiről, élményeiről történő beszámolókból nyert adatok.

Szupportív adatok:

támogató ellátás.

Szükségletek:

azok a tényezők, melyek az emberi élethez és egészséghez elengedhetetlenek.

T

Terápia:

tudatos, megtervezett folyamat lélektani és kémiai eszközzel.

Terápiás foglalkoztatás:

az ellátott igényeinek és képességeinek és egészségügyi állapotának megfelelő módon – fakultatív jelleggel – lehetőséget teremt szabadidejének eltöltésére, kiemelve ingerszegény környezetéből, hogy ezzel segítsük visszailleszkedni a közösségbe.

Terápiás kommunikáció:

az egészségügyi ellátás során alkalmazott verbális és non-verbális kommunikáció, amelynek segítségével az egészségügyi dolgozó pozitív módon próbál a beteg magatartására hatni.

Terápiás kommunikáció:

az egészségügyi ellátás során alkalmazott verbális és non-verbális kommunikáció, amelynek segítségével az egészségügyi dolgozó pozitív módon próbál a beteg magatartására hatni.

Terápiás közösség:

magába foglalja az összes terápiás módszert, melyben az egész közösség részt vesz. Egy célt követve, a gyógyulás érdekében együttműködnek különböző szinteken. Az egyént, ellátottat passzívból aktívvá tenni, közösen a személyzettel. Az egyén megismeri saját reakcióit, magatartási formáit kipróbálja, melyből visszajelzést kap. Ha fogékony rá, a védett környezetben kipróbál más viselkedési módozatot.

Termeléses nővér:

az egészségügyi illetve mentálhigiénés csoport tagja, aki a munkabeosztásban meghatározott napokon felügyeli, és aláírással igazolja az ellátottak munkaterületén való tevékenységet, munkában töltött ideje és a megfelelő órabért az arra kijelölt, névre szóló munkanaplóban.

Territorialitás:

az egyén valamely helyhez való intenzív ragaszkodása, kötődése.

Téveszme:

egyes pszichotikus betegségekre jellemző hamis hiedelem.

V

Verbális kommunikáció:

szóbeli kapcsolattartás.

Veszélyeztető állapot:

az az állapot, amelyben az azonnali intézkedés hiánya a beteg vagy más személy életét, testi épségét vagy egészségét közvetlenül fenyegető helyzetet eredményez.

Veszteség:

az egyén számára rendkívül fontos tárgy, személy, állapot vagy helyzet elvesztése.

Vitális jelek:

a testhőmérséklet, a légzésszám és a vérnyomás együttes megjelölése.

Vizsgálat:

a beteg egészségi állapota felmérésére, változásának megállapítására, a konkrét betegségek meghatározására illetve a gyógykezelés eredményességének megállapítására irányuló tevékenység.

Z

Zárójelentés:

a beteg hazabocsátásakor készített okirat, amely összefoglalja a beteggel történeteket. Főbb részei: anamnesis, felvételt indokló állapot, felvételi státus, vizsgálati eredmények, diagnosis, alkalmazott therápia, epikrisis, otthonra javasolt gyógyszerek és kezelés, controll. A zárójelentésnek van orvosi és ápolási része.